

Sygn. akt- I C 162/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Bytowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	sędzia SR Dominika Ważna
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Maria Gatz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 21 czerwca 2018 r.

sprawy z powództwa **P. Z.**

przeciwko **Gminie K.**

o zapłatę

- zasądza od pozwanej Gminy K. na rzecz powoda P. Z. **1056,15 zł** (tysiąc pięćdziesiąt sześć złotych 15/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 175,96 zł (sto siedemdziesiąt pięć złotych 96/100) od dnia 3 października 2016r. do dnia zapłaty;
- umarza postępowanie w zakresie cofniętego powództwa,
- koszty procesu znosi wzajemnie.

Sygn. akt I C 162/16

UZASADNIENIE

Powód P. Z. wniósł przeciwko Gminie K. pozew o zapłatę 16.744,87 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie ze stanowiska dyrektora szkoły oraz o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że zarządzeniem Wójta Gminy K. został odwołany z zajmowanego stanowiska dyrektora Zespołu Szkół w K.. Wojewoda (...), w ramach swoich uprawnień kontrolnych, rozstrzygnięciem nadzorczym stwierdził nieważność wyżej wymienionego zarządzenia Wójta. Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. wyrokiem z dnia 30 października 2014 r. skargę oddalił, utrzymując w mocy rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...). 5 stycznia 2015r. przywrócono powoda na stanowisko dyrektora szkoły. Powoda pozbawiono dodatku funkcyjnego w miesiącach sierpień - grudzień 2014 r. oraz do dnia 4 stycznia 2015 r., zaś dodatku motywacyjnego w miesiącach wrzesień-grudzień 2014r. Przy wyliczeniu 13-stej pensji uwzględniane są między innymi -wypłacone dodatki funkcyjne i motywacyjny, zatem powód otrzymał dodatkowe wynagrodzenie roczne za rok 2014, z pominięciem tych dodatków. Powód w okresie odwołania ze stanowiska wielokrotnie zgłaszał gotowość do świadczenia pracy na stanowisku dyrektora. Organ prowadzący konsekwentnie odmawiał przywrócenia powoda na zajmowane stanowisko.

Pełnomocnik pozwanej Gminy w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu podniosła niewłaściwość rzeczową sądu, wskazując iż właściwym w sprawie sądem jest Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, co wynika z art. 262 k.p. w związku z art. 476 ar. 1 k.p.c., gdyż żądanie zapłaty dodatku motywacyjnego, dodatku funkcyjnego oraz trzynastej pensji związane jest ze stosunkiem pracy. Za wypłatę wynagrodzenia w należytej wysokości odpowiedzialny jest pracodawca, którym jest Zespół Szkół w K.. Tymczasem powód po powrocie do pracy ani nie wypłacił zaległego wynagrodzenia, ani takiego zadania nie skierował do pracodawcy. Gdyby z takim żądaniem się zwrócił, to szkoda w ogóle by nie wystąpiła, albowiem wynagrodzenie takie zostałyby mu wypłacone.

W ocenie pozwanej, powód w 100% przyczynił się do powstania szkody. Brak jest nadto jakiegokolwiek związku przyczynowego pomiędzy odwołaniem z funkcji dyrektora a szkodą powoda, albowiem organ prowadzący nie dokonuje ani naliczenia wynagrodzenia, ani ich wypłat, nie może zatem odpowiadać we wskazanym przez powoda zakresie (k. 84-87).

Sąd ustalił co następuje:

Powód P. Z. był zatrudniony w Zespole Szkół w K. na stanowisku nauczyciela dyplomowanego i pełnił funkcję dyrektora Zespołu Szkół w K. od 20.03.1995 r. Zarządzeniem nr (...) z 12 czerwca 2012r. organ prowadzący Wójt Gminy K. powierzył powodowi obowiązki dyrektora Zespołu Szkół w K. na kolejny okres 5 lat od 1.09.2012 r. do 31.08.2017 r.

bezsporne; dowód: zarządzenie nr (...) k. 8; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Zarządzeniem nr (...) Wójta Gminy K. z 7.07.2014 r. organ prowadzący odwołał powoda ze stanowiska dyrektora Zespołu Szkół w K. z dniem podpisania zarządzenia.

bezsporne; dowód: zarządzenie nr (...) k. 9; uzasadnienie zarządzenia k. 10-11; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Wojewoda (...) rozstrzygnięciem nadzorczym z 1.08.2014 r. NK-VI. (...).75.2014.MP stwierdził nieważność Zarządzenia nr (...) Wójta Gminy K. z 7.07.2014 r. w sprawie odwołania P. Z. ze stanowiska dyrektora Zespołu Szkół w K. i doręczył rozstrzygnięcie nadzorcze Wójtowi Gminy K. w tym samym dniu.

bezsporne; dowód: rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...) k. 12-20; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. na skutek skargi Wójta Gminy K. na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...) z 1.08.2014 r. NK-VI. (...).75.2014.MP wyrokiem z 30.10.2014 r. oddalił skargę.

bezsporne; dowód: wyrok Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. sygn. akt III SA/Gd 741/14 wraz z uzasadnieniem k. 21-31, 32, 142-145; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Decyzją organu prowadzącego z 30.08.2012 r. przyznano powodowi dodatek funkcyjny 80% wynagrodzenia zasadniczego stażysty 1812 zł i dodatek motywacyjny 50% wynagrodzenia zasadniczego 1554,50 zł, łącznie miesięczne wynagrodzenie powoda wynosiło 7408,20 zł.

bezsporne; decyzja z 30.08.2012r. k. 33-34, 141; wydruki rozliczeń wynagrodzenia powoda oraz z przelewów bankowych k. 35-62; zestawienie wynagrodzenia k. 140; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Wójt Gminy K. w odpowiedzi na pismo powoda z 4.08.2014 r. w przedmiocie zgłoszenia gotowości do pracy na stanowisku Dyrektora Zespołu Szkół w K. stwierdził, iż nie ma podstaw do zmian zarządzenia o powierzeniu pełnienia obowiązków dyrektora I. J., albowiem rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...) jest nieprawomocne a zarządzenie wójta nr (...) nie utraciło mocy.

dowód: pismo Wójta Gminy K. z 11.08.2014 r. k. 63; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Powód pismem z 8.09.2014r. wezwał Wójta Gminy K. o dopuszczenie go do pełnienia funkcji dyrektora Zespołu Szkół w K..

dowód: pismo powoda k. 64; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Wójt Gminy K. w odpowiedzi na wezwanie powoda z 8.09.2014r., pismem z 15.09.2014r. stwierdził brak podstaw do udzielenia pozytywnej odpowiedzi na „wezwanie”.

dowód: pismo Wójta Gminy K. z 15.09.2014 r. k. 65; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Powód pismem z 31.10.2014 r. poinformował Wójta Gminy K. o wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z 30.10.2014 r. oddalającym skargę Wójta Gminy K. na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...) z 1.08.2014 r. NK-VI. (...).75.2014 MP i ponownie zgłosił gotowość powrotu na stanowisko dyrektora.

dowód: pismo powoda z 31.10.2014 r. k. 66; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Wójt Gminy K. w odpowiedzi na pismo powoda z 31.10.2014 r. poinformował, iż właściwe decyzje podejmie po otrzymaniu pisemnego wyroku WSA w Gdańsku.

dowód: pismo Wójta Gminy K. z 4.11.2014 r. k. 67; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Powód pismem z 10.12.2014 r. ponownie zgłosił gotowość powrotu na stanowisko dyrektora Zespołu Szkół w K..

dowód: pismo powoda z 10.12.2014 r. k. 68; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

W okresie od 7 lipca 2014r. do 5 stycznia 2015r. osobą, która naliczała wynagrodzenia i sporządzała listę płac dla powoda P. Z. była G. J. – kierownik gospodarczy Zespołu Szkół w K.. Osobą zatwierdzająca dokumenty do wypłaty wynagrodzeń była pełniąca obowiązki Dyrektora Zespołu Szkół w K. I. J..

W tym okresie zastępcą Wójta była T. O., która zajmowała jednocześnie stanowisko sekretarza Gminy. Interesowała się sposobem wypłaty wynagrodzenia dla powoda i posiadała wiedzę, że dodatki funkcyjny, jak i motywacyjny nie są powodowi wypłacane. Zarówno Wójt Gminy K., jak i T. O. stali na stanowisku, że skoro powód nie pełni funkcji dyrektora szkoły, to nie należą mu się dodatki z tego tytułu. I. J., po rozstrzygnięciu nadzorczym, miała wątpliwości w tym zakresie. Na nadzwyczajnej sesji Rady Gminy, która została w tym okresie zwołana, nie udzielono odpowiedzi, kto jest kompetentny do podpisywania dokumentów związanych z działalnością szkoły. I. J. zwróciła się w tej kwestii telefonicznie do T. O., która wskazała, że skoro nie zostało prawomocnie zakończone postępowanie administracyjne dotyczące wydanego przez Wójta zarządzenia o odwołaniu powoda z funkcji dyrektora, pełniącym obowiązku dyrektora szkoły jest nadal I. J., a w związku z tym powodowi nie należy się ani dodatek funkcyjny, ani motywacyjny. Takie było też stanowisko Wójta Gminy K.. I. J. podjęła więc decyzję, że dodatki te nie będą wypłacane.

bezsporne; dowód: pismo Zespołu Szkół w K. do UG w K. z 24.03.2017r. k. 114; wydruki wynagrodzeń k. 115-119; dokumenty dotyczące szkoły k. 273-280; pismo UG w K. z 15.10.2015r. k. 293; zeznania świadków: K. K. k. 160-162, I. J. k. 162-164, L. L. k. 164-165, G. J. k. 255v.-256v., A. Z. k. 267v.-268; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Wójt Gminy K. w odpowiedzi na pismo powoda z 27.10.2015 r. odmówił wyrównania wynagrodzenia powoda za okres od 27.06.2014 r. do 5.01.2015 r., gdyż powód w powyższym okresie nie świadczył pracy na stanowisku dyrektora Zespołu Szkół w K..

dowód: pismo Wójta Gminy K. z 3.11.2015 r. k. 69; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Urząd Gminy w K. przeprowadził w Zespole Szkół w K. kontrolę problemową w zakresie prawidłowości naliczania płac z należnymi dodatkami P. Z. w latach 2014-2015, podczas której stwierdzono „że z niewiadomych przyczyn została Panu P. Z. wstrzymana wypłata dodatku kierowniczego w łącznej kwocie 9.150,56 zł i motywacyjnego, łącznie 6.295,68

zł oraz dodatkowego wynagrodzenia rocznego od niewypłaconej części wynagrodzenia w kwocie 1.298,63 zł, co daje kwotę 16.744,87 zł.

bezsporne; zeznania świadków: S. S. k. 150-151, N. C. k. 151-152, M. P. k. 152-153, T. W. k. 153-154, T. O. k. 256v.-257v.; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Regulamin dla nauczycieli określający wysokość dodatków do wynagrodzenia zasadniczego oraz szczegółowych warunków ich przyznawania, wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i doraźnych zastępstw oraz szczegółowe zasady przyznawania wysokości i wypłacania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego w placówkach oświatowych prowadzonych przez Gminę K. został przyjęty uchwałą Rady Gminy K. z 16.02.2009 r. nr (...).

dowód: regulamin z załącznikami k. 120-133

W toku postępowania, powód wystąpił do Sądu Rejonowego w (...) Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z pozwem przeciwko Szkole Podstawowej w K. o zapłatę kwoty 22.224,60 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za niezgodne z prawem odwołanie ze stanowiska dyrektora szkoły a jako roszczenie ewentualne wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 16.568,91 zł brutto tytułem wynagrodzenia za czas gotowości do pracy za okres od 4 sierpnia 2014 r. do dnia 4 stycznia 2015 r.

Wyrokiem z 11 kwietnia 2018r. wydanym w powyższej sprawie (sygn.. akt IV P (...)) zasądzono od Szkoły Podstawowej w K. na rzecz powoda 16.568,91 zł brutto wraz z odsetkami ustawowymi od 7 lipca 2017r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

Na skutek wydanego orzeczenia, Szkoła Podstawowa w K. wypłaciła powodowi kwotę 7.408,20 zł brutto w dniu 16 kwietnia 2018r., a w dniu 29 maja 2018r. kwotę 9.160,71 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 lipca 2017r. do dnia zapłaty – w wysokości 973,05 zł.

bezsporne; dowód kopia wyroku SR w (...) wraz z uzasadnieniem k. 283-287; zaświadczenie k. 292; przesłuchanie powoda k. 294v.-295

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie stan faktyczny nie był sporny. Powód był zatrudniony w Zespole Szkół w K. na stanowisku nauczyciela dyplomowanego i pełnił funkcję dyrektora Zespołu Szkół w K.. Na skutek Zarządzenia nr (...) Wójta Gminy K. z 7.07.2014 r. odwołującego powoda ze stanowiska dyrektora Zespołu Szkół w K. nie pełnił tej funkcji w okresie od 7.07.2014 r. do 4.01.2015r.. Po rozstrzygnięciu nadzorczym, które stwierdziło nieważność zarządzenia Wójta o odwołaniu powoda z funkcji dyrektora, powód wielokrotnie zgłaszał organowi prowadzącemu gotowość do pracy na stanowisku dyrektora.

Bezsporne było też, iż Wojewoda (...) rozstrzygnięciem nadzorczym z 1.08.2014 r. NK- (...).75.2014.MP stwierdził nieważność Zarządzenia nr (...) Wójta Gminy K. z 7.07.2014 r. w sprawie odwołania P. Z. ze stanowiska dyrektora Zespołu Szkół w K..

Stosownie do przepisu ar.: 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.), stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały lub zarządzenia organu gminy, wstrzymuje ich wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego. Nieprawomocne rozstrzygnięcie nadzorcze stwierdzające nieważność określonej uchwały wywołuje zatem, zgodnie z art. 92 ust. 1 SamGminU, takie skutki jak postanowienie o wstrzymaniu wykonania uchwały organu gminy. Stan taki trwa do uprawomocnienia się rozstrzygnięcia nadzorczego (wyrok WSA z 30.8.2011 r., (...) SA/Lu 379/11).

Rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody (...) z 1.08.2014 r. NK-VI. (...).75.2014.MP zostało doręczone Wójtowi Gminy (...) 08.2014 r. zatem od tego dnia przestało obowiązywać Zarządzenie nr (...) Wójta Gminy K. z 7 lipca 2014r. odwołujące powoda ze stanowiska dyrektora Zespołu Szkół w K..

Mimo, iż powód wielokrotnie, począwszy od 4.08.2014 r. zgłaszał pisemnie gotowość do pracy na stanowisku Dyrektora Zespołu Szkół w K., organ prowadzący aż do 5 stycznia 2015r. nie dopuszczał powoda do pracy na powyższym stanowisku. Wobec zarówno obowiązujących, powyżej zacytowanych przepisów, a także wobec postawy powoda, przyjąć należało, że organ prowadzący bezpodstawnie odmawiał dopuszczenia powoda do pracy na stanowisku dyrektora, mimo skutków prawnych rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody (...) z 1.08.2014 r. wynikających z treści art. 92 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.).

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego, które powołał także w swoim uzasadnieniu Sąd Rejonowy w (...) w sprawie IV P 98/17, iż dyrektor szkoły nie jest pracodawcą ani dla zatrudnionych w szkole nauczycieli, ani dla samego siebie. Pracodawcą dyrektora szkoły i zatrudnionych w niej nauczycieli i pracowników jest szkoła (tak: wyrok SN z dnia 15 maja 2002 r., III PZP 7/02, por. wyrok :s dnia 10 stycznia 2003 r. I PK 74/2002 - OSNP 2004/, nr 13, poz. 221 i analogiczne rozstrzygnięcie w wyroku SN z dnia 14 stycznia 2008 r., I PK 187/07; w wyroku SN z dnia 20 października 1998 r., I PKN 390/98 - OSNP 1999/23/744., OSP 2000/7^8/105 z glosą aprobującą R. Szarka).

Nie zmienia to jednak faktu, że powód, powołując się na okoliczności zaistniałe w sprawie, wskazał wyraźnie jako podstawę swego żądania art. 417 § 1 k.c. Zgodnie z tym przepisem, za szkodę wyrządzoną przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej ponosi odpowiedzialność Skarb Państwa lub jednostka samorządu terytorialnego lub inna osoba prawna wykonująca tę władzę z mocy prawa.

Obecna treść art. 417 k.c. jest wynikiem ewolucji zasad odpowiedzialności państwa za działania władcze w polskiej doktrynie i dostosowania jej do wymagań Konstytucji RP. Po zmianie kodeksu cywilnego z 17.6.2004 r. treść przepisów Kodeksu wystarcza do zrekonstruowania pełnej normy prawnej i nie ma potrzeby odwoływania się do Konstytucji RP. De lege lata podstawową zasadą odpowiedzialności Skarbu Państwa jest zasada niezgodności z prawem. Komentowany przepis ma najszerszy zakres hipotezy ze wszystkich przepisów dotyczących odpowiedzialności Skarbu Państwa i jednostki samorządu terytorialnego, co oznacza, że pozostaje z nimi w relacji *lex generalis*–*lex specialis*. Konstrukcja art. 417 k.c. oparta jest na ogólnej formule deliktu. Przesłanki odpowiedzialności w świetle komentowanego przepisu są następujące:

- 1) szkoda;
- 2) szkoda ta musi być wyrządzona przez niezgodne z prawem działanie lub zaniechanie przy wykonywaniu władzy publicznej (w sferze imperium);
- 3) istnienie normalnego, adekwatnego związku przyczynowego między działaniem lub zaniechaniem przy wykonywaniu władzy a powstaniem szkody (art. 361 k.c.).

W obecnym stanie prawnym nie powinno ulegać wątpliwości, że odpowiedzialność jednostki samorządu terytorialnego za działania w sferze imperium nie jest oparta na zasadzie winy (nawet anonimowej). Z odpowiedzialności powstającej na podstawie komentowanego przepisu nie można zwolnić się, wykazując brak winy. Sfera wykonywania władzy publicznej (imperium) obejmuje stosunki prawne, w których państwo lub jednostka samorządu terytorialnego występuje w pozycji nadrzędnej, mogąc jednostronnie władczo kształtować prawa lub obowiązki innego podmiotu i stosować środki przymusu w celu zapewniania realizacji tych praw lub obowiązków. Stan niezgodności działania lub zaniechania z prawem ma miejsce w przypadku sprzeczności tego zachowania z normą prawną dekodowaną z obowiązującego przepisu prawnego, obojętnie jakiej rangi (ustawa, ratyfikowana umowa międzynarodowa, rozporządzenie).

W przedmiotowej sprawie, co było bezsporne, nie budzi wątpliwości, że doszło do działania Wójta Gminy K. w zakresie imperium poprzez wydanie zarządzeń o charakterze administracyjno-prawnym o odwołaniu powoda z funkcji dyrektora szkoły. Z ustalonego i bezspornego stanu faktycznego wynika także, że niezgodność z prawem tych zarządzeń była kolejno stwierdzana przez uprawnione do tego organy, aż do zakwestionowania ostatniego odwołania przez sądy administracyjne. We właściwym trybie stwierdzano, że działania wójta były niezgodne z prawem tj. ustawą o systemie oświaty. Kwestia ta jest jednoznaczna i przesądzona ostatecznie administracyjnie i sądowo-administracyjnie. Podkreślenia przy tym wymaga, że nie ma w tym wypadku znaczenia wina Wójta Gminy, czy jej brak. Dla ustalenia odpowiedzialności z art. 417 § 1 k.c. wystarczająca jest niezgodność z prawem działania lub zaniechania przy wykonywaniu władzy publicznej, co w przedmiotowej sprawie miało miejsce i zostało potwierdzone we właściwym trybie. Wynika to z konstytucyjnej zasady legalizmu organów państwa.

Pozwany powołuje się na rozdzielenie stosunku administracyjnego ze stosunkiem pracowniczym, co w przedmiotowej sprawie oczywiście miało miejsce. Dla sądu cywilnego kwestia ta nie ma jednak żadnego znaczenia. Stosunek pracowniczy badany jest bowiem przez sąd pracy w innym trybie na podstawie innych przepisów materialnoprawnych. Tymczasem sąd cywilny bada jedynie zaistnienie przesłanek odpowiedzialności cywilnej deliktowej wynikającej właśnie z władczego działania jednostki samorządu terytorialnego. Odszkodowanie cywilne jest czym innym aniżeli odszkodowanie pracownicze, z tymże wyrównanie uszczerbku w trybie pracowniczym może niwelować szkodę cywilną, a zatem wpływać na jej zmniejszenie. Skorzystanie lub brak skorzystania z roszeń pracowniczych nie ma wpływu na zasadę odpowiedzialności w sprawie cywilnej (por. SR w Koninie z 3 marca 2017r., I C 1254/16).

Uzyskanie od szkoły będącej pracodawcą odszkodowania na podstawie przepisów prawa pracy z tytułu niezgodnego z prawem odwołania z funkcji dyrektora szkoły nie wyłącza zatem możliwości dochodzenia od jednostki samorządu terytorialnego odszkodowania na podstawie przepisów prawa cywilnego za szkodę wyrządzoną przez wydanie decyzji niezgodnej z prawem (art. 417 § 1 i art. 417[1] § 2 k.c), co wynika ze stanowiska SN wyrażonego w wyroku z 23.11.2012r. w sprawie II PK 95/12. Z takową sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie, przy czym w sprawie pracowniczej pozew o odszkodowanie został prawomocnie oddalony z uwagi na jego spóźnienie, natomiast uwzględniono roszczenie powoda o wypłatę zaległych składników wynagrodzenia, które de facto stanowiły jednocześnie szkodę powoda, na jaką powoływał się w niniejszym postępowaniu.

W zakresie tej szkody nie budzi wątpliwości wyliczenie przedstawione przez powoda, którego zresztą nie kwestionowała pozwana Gmina. Dodatek funkcyjny i motywacyjny dyrektorów szkół w Gminie K. został w tym czasie określony na podstawie uchwały Rady Gminy K. z 16.02.2009r. nr (...) w sprawie Regulaminu dla nauczycieli określającego wysokość dodatków do wynagrodzenia zasadniczego i oraz szczegółowych warunków ich przyznawania, wynagrodzenia za godziny ponadwymiarowe i doraźnych zastępstw oraz szczegółowe zasady przyznawania wysokości i wypłacania nauczycielskiego dodatku mieszkaniowego w placówkach oświatowych prowadzonych przez Gminę K..

Po zasądzeniu przez Sąd Rejonowy w (...) na rzecz powoda kwoty 16.568,91 zł, pozostała do zaspokojenia kwota objęta sprecyzowanym powództwem – 175,96 zł (k. 289).

Nie ma przy tym racji pełnomocnik pozwanej, że wobec faktu, że powód mógł najpierw wystąpić do pracodawcy o wypłatę wynagrodzenia, a następnie dochodzić odszkodowania do Gminy, nie zachodzi związek przyczynowy pomiędzy szkodą powoda a działaniem Gminy. To, jaką drogę obrał powód dochodząc swoich praw nie ma znaczenia. Związek przyczynowy należy rozpatrywać nie pod kątem tego, co powód powinien był zrobić, aby uzyskać należne mu świadczenia, ale pod kątem przyczyny, która wywołała u powoda szkodę. Przyczyną tą niewątpliwie było działanie Wójta Gminy, który wydał zarządzenie niezgodne z prawem, a odwołujące powoda z funkcji dyrektora i które w konsekwencji wywołało u niego szkodę majątkową.

Pomiędzy wydaniem przez wójta zarządzenia o odwołaniu powoda z funkcji dyrektora a obniżeniem wynagrodzenia powoda o dochodzoną kwotę, niewątpliwie zachodzi więc adekwatny związek przyczynowy, gdyż normalnym następstwem odwołania z funkcji dyrektora jest pozbawienie dodatku funkcyjnego, a co za tym idzie zmniejszenie dodatku motywacyjnego i 13 pensji, co faktycznie nastąpiło w przypadku powoda. Rozerwanie stosunku

administracyjno-prawnego z pracowniczym ma miejsce, ale jednocześnie stosunek administracyjny w bezpośredni sposób wpływa na w/w zmniejszenie wynagrodzenia. Pierwotną przyczyną zmniejszenia wynagrodzenia powoda było właśnie zarządzenie o jego odwołaniu. Co więcej, powód nadal pracował w tej samej szkole i nie było żadnych innych przeszkód by pełnił funkcję dyrektora. Tym samym powód doznał szkody w dochodzonej wysokości odpowiadającej wysokości utraconych kwot na skutek niezgodnego z prawem działania organu jednostki samorządu terytorialnego. Natomiast to, że szkoda ta w toku postępowania została w znacznej części zaspokojona na skutek wytoczenia przez P. Z. powództwa przeciwko pracodawcy, ma tylko taki skutek, że Sąd w niniejszym postępowaniu zasądził tylko to, co nie zostało zaspokojone przed sądem pracy, zgodnie z ograniczonym powództwem w niniejszej sprawie.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej Gminy na rzecz powoda odszkodowanie w wysokości 175,96 zł tytułem częściowo niewypłaconych dodatku funkcyjnego i dodatku motywacyjnego wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 3 października 2016r. do dnia zapłaty oraz kwotę 880,19 zł tytułem skapitalizowanych odsetek naliczonych od pierwotnie żądanej kwoty do dnia 6 lipca 2017r., albowiem odsetki od zasądzonej przez Sąd Pracy kwoty zostały zasądzone od dnia następnego, tj. od dnia 7 lipca 2017r.

Sąd przyjął za uzasadnione żądanie skapitalizowanych odsetek, albowiem powód prawidłowo skierował pozew przeciwko pozwanej Gminie, jako dłużnikowi odpowiedzialnemu z art. 417 par. 1 k.c. To, że Sąd Pracy w toku niniejszego postępowania uwzględnił roszczenie powoda w zakresie niewypłaconych składników wynagrodzenia, jak już wyżej wskazano, miało wpływ na odpowiedzialność Gminy tylko w zakresie wysokości szkody, bo ta była tożsama z żądaniem zawartym w procesie przed Sądem pracy. Sama zasada odpowiedzialności Gminy nie ulega jednak wątpliwości, zatem skoro powód najpierw zwrócił się o zapłatę przeciwko Gminie, to już od daty wniesienia pozwu miał prawo naliczać zaległe odsetki, skoro Gmina w tym zakresie była jego dłużnikiem.

Pełnomocnik strony pozwanej wielokrotnie powtarzał, że gdyby powód wystąpił najpierw do pracodawcy o wypłatę zaległych składników wynagrodzenia, to w ogóle do niniejszego procesu by nie doszło. Zdaje się jednak pełnomocnik nie zauważać, że gdyby Wójt Gminy K., zastosował się do obowiązujących przepisów prawa, które niewątpliwie powinien znać, to powód nie musiałby szukać sposobów - w procesach sądowych - do naprawienia szkody majątkowej, która po jego stronie wystąpiła. W okolicznościach niniejszej sprawy należało również przyjąć, że zarówno Wójt Gminy K., jak i jego zastępca T. O. mieli wiedzę o roszczeniach majątkowych powoda i to ich decyzje powodowały, że roszczenia te nie były zaspakajane przez Szkołę. Wskazują na to dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, jak i zeznania przesłuchanych w sprawie świadków. Celem wyjaśnienia, Sąd wskazuje, że uznał za niewiarygodne zeznania świadka T. O., która wskazywała, że nie miała żadnego wpływu i nie wypowiadała się na temat zaległości Szkoły wobec powoda. Przeczą temu zeznania pozostałych świadków przesłuchanych w sprawie, w tym K. K., I. J. G. J., A. Z. które wprost powoływały się na rozmowę z T. O. w tym zakresie, gdyż nie wiedziały, w jaki sposób wypłacać powodowi wynagrodzenie. Zeznania tych świadków Sąd uznał za zasługujące na wiarę, gdyż były spójne i wzajemnie uzupełniające się, a nadto osoby te nie miały żadnego interesu w tym, aby zeznawać na korzyść jednej ze stron, czego nie można powiedzieć o świadku T. O..

Stąd, po wszechstronnym zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, Sąd przyjął, że to wyłącznie postawa Wójta Gminy K. doprowadziła do tego, że powód musiał wystąpić na drogę sądową, a nie odwrotnie.

Podstawą prawną zasądzenia odsetek za opóźnienie był art. 481 § 1 i 2 k.c.

Sąd pominął dokumenty załączone przez pozwaną Gminę do odpowiedzi na pozew (k. 90-108) oraz do pisma procesowego z 28 listopada 2017r. (k. 170-177, 178-187, 188-246) jako nie mające znaczenia dla sprawy Nie dotyczą one bowiem czasookresu, o jakim mowa w sprawie niniejszej, a ewentualne późniejsze decyzje Wójta Gminy K. wobec powoda, nie mają wpływu na ocenę jego decyzji wynikającej z zarządzenia nr 7 lipca 2014r. i jej skutków.

W pkt. 2 wyroku Sąd umorzył postępowanie w zakresie cofniętego powództwa, albowiem powód zrzekł się roszczenia w tym zakresie. Sąd przyjął, że cofnięcie pozwu nie jest sprzeczne z prawem, jak również z zasadami współzycia

społecznego, nie zmierza także do obejścia prawa (art. 203 par. 4 k.p.c.). Skoro bowiem szkoda powoda została zaspokojona przez pracodawcę, ograniczenie powództwa w sprawie niniejszej jest w pełni uzasadnione.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. uznając, że powód co do zasady wygrał proces, zatem nie jest zasadnym obciążanie go kosztami poniesionymi w toku postępowania przez stronę pozwaną. Nie zmienia tej oceny częściowe cofnięcie powództwa. Jak już wyżej wskazano, odpowiedzialność Gminy w niniejszej sprawie nie budziła wątpliwości, wobec czego, gdyby powód nie wytoczył powództwa przed sądem pracy i nie uzyskałby tam należnych mu składników wynagrodzenia, to powództwo w sprawie niniejszej podlegałoby uwzględnieniu w całości. Sąd nie mógł także obciążyć pozwanej Gminy kosztami postępowania, albowiem to nie Gmina zaspokoila roszczenie powoda w toku postępowania, a jego pracodawca. Trudno zatem przyjąć, aby cofnięcie pozwu nastąpiło na skutek spełnienia świadczenia przez pozwaną. W zaistniałych okolicznościach, Sąd zniósł koszty procesu wzajemnie, o czym orzekł w pkt. 3 wyroku.